

2. Töredelmes szívet meggyógyít, / Megsebzett lelket ő megenyhít,
Békötözi az ő sebüket, / Megkönnyebbíti sérelmüket.
A csillagokat megszámlálja, / És azoknak számát jól tudja,
És mindeniket úgy ismeri, / Hogy tulajdon nevéen nevezi.
3. Nagy a mi Urunk, az Úr Isten, / És nagyobb nála semmi nincsen;
Erőssége kimondhatatlan, / Bölcsessége számlálhatatlan.
Az alázatost felemeli, / A szelídeket erősíti,
Megalázza a hitleneket, / A földre legyalázza őket.
4. Inkább azokban gyönyörködik, / Kik igazán csak őtet félik,
Kik teljes szívből kegyes voltát, / Remélik mindenkor irgalmát.
Dicsérd, Jeruzsálem, az Urat, / Felmagasztaljad nagy hatalmát,
E kegyes Urat, ó, szent Sion, / Te is dicsérd áhítatosan!
5. Jákóbnak adta szent ígését, / Hogy ahhoz szabja az életét;
Törvényt adta Izráelnek, / Hogy ők azok szerint éljenek.
Nem tett így semmi pogány néppel, / Nem látta őket ily
szentséggel,
Szent szerzésit ők nem ismerték, / Halleluja néki mondassék!

„ Kihez hasonlíthatnátok engem, kivel mérhetnétek össze? – mondja a Szent. Tekintetek föl a magasba, és nézzétek: ki teremtette az ott levőket? Kivezeti seregüket szám szerint, mindnyájukat név szerint szólítja; olyan hatalmas és erőteljes, hogy egy sem mer hiányozni. Miért mondod ezt, Jákób, miért beszélsz így, Izráel: Rejtve van sorsom az Úr előtt, nem kerül ügyem Isten elé. Hát nem tudod, hát nem hallottad? Örökkévaló Isten az Úr, ő a földkerekség teremtője! (Ézs 40,25–28)